

Memòria justificativa de la necessitat d'iniciar un procediment d'elaboració de Decret d'educació inclusiva de les Illes Balears

L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, aprovat per la Llei orgànica 2/1983, de 25 de gener, i modificada per la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'Autonomia, estableix l'article 36.2. que en matèria d'ensenyament correspon a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears la competència de desenvolupament legislatiu i d'execució de l'ensenyament en tota la seva extensió, nivells i graus, modalitats i especialitats.

La Llei orgànica 3/2020, de 29 de desembre, (LOMLOE), ha modificat la redacció de l'article 80 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, en el sentit següent; fer efectiu el principi d'equitat d'equitat en l'exercici del dret a l'educació, les administracions públiques han de desenvolupar accions adreçades vers les persones, grups, entorns socials i àmbits territorials que es trobin en situació de vulnerabilitat socioeducativa i cultural amb l'objectiu d'eliminar les barreres que limitin el seu accés, presència, participació o aprenentatge, assegurant els ajustos raonables en funció de les seves necessitats individuals i prestant el suport necessari per fomentar el seu màxim desenvolupament educatiu i social, de manera que puguin accedir a una educació inclusiva, en igualtat de condicions amb les altres persones. Així mateix, l'article 80.3 d'aquesta mateixa Llei estableix que correspon a l'Estat i a les comunitats autònomes en els seus respectius àmbits de competències fixar els objectius prioritaris a fi d'assolir una educació de major equitat.

La Llei 1/2022, de 8 de març, d'educació de les Illes Balears, estableix l'article 3.1 e) com un dels principis que ha de regir l'educació a les Illes Balears, l'accessibilitat universal, l'equitat, la igualtat de drets i oportunitats i la cohesió social i cultural

dins el marc de la inclusió educativa de tot l'alumnat; i en l'article 139.1 determina que l'educació inclusiva és un principi fonamental de la política educativa de l'administració autonòmica amb l'objectiu de donar resposta a la diversitat educativa i social existent.

La Llei 9/2019, de 19 de febrer, de l'atenció i els drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears, estableix en l'article 28 que les persones menors d'edat amb diversitat funcional tenen dret a una escolaritat inclusiva i amb el suport necessari per potenciar el màxim desenvolupament acadèmic, personal i social.

El Decret 11/2021, de 15 de febrer, de la presidenta de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i Estructura orgànica bàsica de les conselleries de L'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, regula les competències de la Conselleria d'Educació i Formació Professional.

Així, per Resolució del conseller d'Educació i Formació Professional, de 11 de maig de 2022, es va ordenar la realització d'una consulta pública prèvia. Arrel de la consulta pública prèvia realitzada des del 16 de maig al 27 de maig de 2022, es realitzen 613 visites i s'han rebut 20 correus electrònics amb un total de 20 aportacions.

→1. Aportació particular, indica que:

Afegir la següent tipologia d'alumnat:

- Alumnat esportista d'alt rendiment que justifiqui la seva participació entrenaments, tornejos especials i campionats perquè han estat convocats per federacions esportives o alumnat adscrit a programes de tecnificació esportiva.

- Alumnat del conservatori de música, dansa...o d'ensenyaments de règim especial Artístic via Música i Arts Escèniques o via d'Arts Plàstiques, Imatge i Disseny

Considerar l'alumnat esmentat com a alumnat NESE per condicions personals i història escolar atès que necessiten mesures que permetin ajustar la resposta pedagògica de forma flexible i temporal (dediquen moltes més hores d'entrenament als clubs o centres on estan federats o adscrits, participen de tornejos, campionats dins i fora de les Illes Balears, realitzen audicions, assisteixen a concerts, assajos....i d'altres):

Considerar que el següent alumnat necessita mesures i suports addicionals:

- Alumnat esportista d'alt rendiment esportiu que justifiqui la seva participació entrenaments, tornejos especials i campionats perquè han estat convocats per federacions esportives, o alumnat adscrit a programes de tecnificació esportiva a centres educatius de les Illes Balears o a ensenyaments esportius de règim especial autoritzats pel Govern de les Illes Balears.

- Alumnat que cursa Ensenyaments de règim especial Artístic via Música i Arts Escèniques o via d'Arts Plàstiques, Imatge i Disseny a centres educatius integrats o a centres educatius autoritzats pel Govern de les Illes Balears.

Pel que fa aquesta aportació s'accepta la necessitat de que l'alumnat "*d'alt rendiment que justifiqui la seva participació a entrenaments, tornejos especials i campionats perquè han estat convocats per federacions esportives*" i "*que requereix de mesures i suports addicionals que permetin ajustar la resposta pedagògica de forma flexible i temporal*" pugui disposar dels ajustaments addicionals, si les mesures ordinàries no han estat suficients i, per tant, pugui ser considerat com a alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu (NESE). Per tant, aquesta aportació s'accepta parcialment, ja que la necessitat de proporcionar mesures i suports addicionals no sempre es requereix ja que els ajustaments, en general, es podran fer amb les mesures de suport universals del centre.

Per altra banda, l'alumnat adscrit a programes de tecnificació esportiva a centres educatius de les Illes Balears estan organitzats com a programes que són, de per si, mesures de suport per facilitar el desenvolupament, l'aprenentatge i la competitivitat d'aquest perfil d'alumnat. El mateix passa amb l'alumnat que cursa Ensenyaments de règim especial Artístic.

→2. Aportació particular, indica que:

- 1 orientador jornada completa per línia EI/EP
- 1 orientador ESO
- 1PT per cada 50 alumnes (independent si son NESE o no)

Respecte a la quota de docents amb perfil d'orientador o orientadora (OE) o de mestre (PT), s'accepta aquesta aportació parcialment. Es considera necessari incrementar progressivament els i les docents especialistes de suport i per altra, es valora la necessitat de treballar la inclusió de l'alumnat a través del Disseny Universal d'Aprenentatge amb la implicació de tota la comunitat educativa.

Aquests increments s'han de fer progressivament d'acord a l'increment pressupostari possible.

→3. Aportació particular, indica que:

La realitat a la qual ens trobam en els centres escolars requereix d'una inversió important en l'organització dels recursos personals. La diversitat de l'alumnat necessita de respostes diverses si volem optar per una equitat de l'educació real i de qualitat. És indispensable per tant, empoderar l'equip de suport i orientació. Un equip que es veu sobrepassat de demandes les quals ha de poder donar resposta de forma immediata. És necessari la presència d'un orientador per cada línia escolar, es a dir, garantir que l'orientació estigui a l'abast de tot l'alumnat i totes les famílies i per suposat, de tot el professorat. Per tant, hi ha d'haver un orientador per cada cada línia escolar. L'Etap d'ESO també ha de poder comptar, per la seva part, amb un orientador de centre per la naturalesa de les necessitats complexes que són pròpies de l'etapa de l'adolescència i per tot el suport que ha de rebre l'orientació acadèmica pròpia d'aquest període. Així mateix s'ha de garantir el suport dins les aules per poder atendre les

necessitats de l'alumnat. És necessari per tant, assegurar un mestre d'educació especial per cada 50 alumnes, independentment si aquest són NESE o no.

Respecte aquesta aportació s'accepta parcialment en els termes especificats en la resposta donada a l'aportació núm. 2.

→4. Aportació particular, indica que:

La realitat a la qual ens trobam en els centres escolars requereix d'una inversió important en l'organització dels recursos personals. La diversitat de l'alumnat necessita de respostes diverses si volem optar per una equitat de l'educació real i de qualitat. És indispensable per tant, empoderar l'equip de suport i orientació. Un equip que es veu sobrepasat de demandes les quals ha de poder donar resposta de forma immediata.

És necessari la presència d'un orientador per cada línia escolar, es a dir, garantir que l'orientació estigui a l'abast de tot l'alumnat i totes les famílies i per suposat, de tot el professorat. Per tant, hi ha d'haver un orientador per cada línia escolar. L'Etapa d'ESO també ha de poder comptar, per la seva part, amb un orientador de centre per la naturalesa de les necessitats complexes que són pròpies de l'etapa de l'adolescència i per tot el suport que ha de rebre l'orientació acadèmica pròpia d'aquest període.

Així mateix s'ha de garantir el suport dins les aules per poder atendre les necessitats de l'alumnat. És necessari per tant, assegurar un mestre d'educació especial per cada 50 alumnes, independentment si aquest són NESE o no.

Respecte aquesta aportació s'accepta parcialment en els termes especificats en la resposta donada a l'aportació núm. 2

→5. Aportació particular, indica que:

Les funcions de la mestra especialista en Audició i Llenguatge han de quedar contemplades seguint les indicacions de la Femal.

- S'han de poder atendre les diferents necessitats des de diferents perspectives i maneres, això vol dir dins i fora de l'aula ordinària, també.

- L'EOEP ha de poder flexibilitzar qualsevol mesura educativa sempre justificada en cada cas concret.

Per que fa a aquesta aportació, s'accepta la necessitat d'incloure, en aquesta norma o en les concrecions normatives que se'n derivin, les funcions del mestre o de la mestra especialista en Audició i Llenguatge (AL), així com del mestre especialista en Pedagogia Terapèutica(PT).

→6. Aportació de la *Sra. Delegada del colectivo Auxiliar Técnico Educativo del Comité de Empresa de la Consejería de Educación y Formación Profesional*, indica que:

Para una inclusión real de los alumnos con necesidades educativas especiales deberíamos hablar primero de la inclusión del ATE en las reuniones del equipo de apoyo, para poder coordinarse con el resto de profesionales que intervienen con los alumnos a los que da apoyo.

Dado que las instrucciones publicadas para el curso escolar son de obligado cumplimiento y en ellas se refleja únicamente una hora al mes de coordinación con el equipo de apoyo considero insuficiente y propongo ampliarlas a una hora semanal. El

equipo directivo deberá planificar los horarios para éstas reuniones y convocar al ATE para que asista.
Reciban un cordial saludo.

És necessari incloure la coordinació setmanal de tots els membres de l'equip de suport, inclosa la figura de la auxiliar tècnica educativa, en aquesta norma o en les concrecions normatives que se'n derivin.

La Instrucció 26/2022, de 24 de maig, de la directora general de Primera Infància, Innovació i Comunitat Educativa per a directores i per a directors de centres docents públics dependents de la Conselleria d'Educació i Formació Professional referida al personal auxiliar tècnic educatiu contempla que cal reservar 1 hora fixa setmanalment per a la coordinació i que cal fer el seguiment del PAI amb l'equip de suport i amb els tutors dels alumnes atesos. Per la qual cosa, aquesta aportació ja està inclosa en la Instrucció esmentada.

→7. Aportació particular, indica que:

L'educació dels infants i joves sords és un dels eixos del nostre sistema educatiu que més mancances presenta, ja que a les nostres illes, en línies generals, s'oferta un model no bilingüe (vol dir, llengua de signes i llengua oral) i, per tant, no accessible per aquells infants i joves sords que precisen de la llengua de signes per a accedir a la informació i a la formació, suposant això un una privació de drets i, a més, un clar greuge comparatiu no només amb els seus iguals normo-oients, sinó també amb altres infants i joves sords d'altres Comunitats Autònomes on el model bilingüe ja està implantat. Aquesta situació suposa per a una part dels seus ciutadans i ciutadanes una barrera imposada, des de la primera infància, que marcarà el seu futur acadèmic, professional i personal. Per això, es proposa revisar i tenir present la necessitat d'incloure com a part d'accessibilitat al decret d'educació inclusiva de les Illes Balears l'obligat compliment de la llei 27/2007, de 23 d'octubre, per la qual es reconeixen les llengües de signes espanyoles i es regulen els mitjans de suport a la comunicació oral de les persones sordes, amb discapacitat auditiva i amb sordceguesa, així com de perfilar aquells professionals necessaris per a poder-ne fer front (principalment intèrprets de llengua de signes, mediadors comunicatius i especialistes de llengua de signes), de la mateixa manera que es duu a terme a altres Comunitats Autònomes del territori espanyol, amb els conseqüents resultats acadèmics satisfactoris.

Adjunta la Llei 27/2007, de 23 de octubre, por la que se reconocen las lenguas de signos españolas y se regulan los medios de apoyo a la comunicación oral de las personas sordas con discapacidad auditiva y sordociegas (BOE núm. 255 de 24 d'octubre de 2007).

Com indica l'argument d'aquesta proposta és un dret l'accessibilitat al currículum per tot l'alumnat, també per aquells infants i joves sords que precisen de la llengua de signes per a accedir a la informació i a la formació, així com marca la *Llei 27/2007, de 23 de octubre, por la que se reconocen las lenguas de signos españolas y se regulan los medios de apoyo a la comunicación oral de las personas sordas con discapacidad auditiva y sordociegas (BOE núm. 255 de 24 d'octubre de 2007)* i l'*Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, 2007(art.19.3)*, segons el qual les administracions públiques de les Illes Balears garantiran l'ús de la llengua de

signes pròpia de les persones sordes, la qual haurà de ser objecte d'ensenyament, protecció i respecte.

La Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha donat resposta a aquesta necessitat mitjançant la figura docent d'audició i llenguatge perfilada amb coneixements en llengua de signes, i amb una subvenció per les entitats que han donat a aquest alumnat fins el curs 2019-20. A partir del curs 2020-21 s'ha modificat la subvenció de 15000€ per una dotació econòmica als centres que ho han requerit per a què contractassin aquest servei. Per tant, actualment la CAIB no disposa de figures professionals amb els coneixements suficients, nivell B2 mínim, per donar suport a tot l'alumnat amb discapacitat auditiva que es comunica únicament amb llengua de signes.

—8. Aportació particular, indica que:

Les persones sordes, especialment les que tenen una sordesa profunda i prelocutiva, necessiten una llengua base per a poder comunicar-se, estructurar el seu pensament i desenvolupar-se en tots els seus àmbits.

En aquests casos, les persones sordes no poden emprar la llengua oral com a llengua base ja que aquesta llengua està totalment vinculada a l'audició que precisament és el sentit que els hi manca.

La llengua base idònia, que cobreix totes les seves necessitats comunicatives, lingüístiques i socials és la llengua de signes. Tenint la llengua de signes com a llengua vehicular la persona sorda pot assolir qualsevol altre aprenentatge ja que té una llengua base que sustenta tot el demés. Sense aquesta llengua base les persones sordes es troben amb moltes dificultats per assolir l'aprenentatge de la llengua oral i com a conseqüència la resta de coneixements, la comunicació, les relacions socials, la lectura, l'escriptura, l'accés a la informació dels diferents mitjans de comunicació, etc.

El fet de no dominar la llengua oral els limita molt al seu dia a dia i no els permet avançar a nivell educatiu i per tant tampoc a nivell laboral o professional amb les conseqüències personals que això implica.

La realitat actual es que per no accedir a la llengua de signes de manera primerenca la majoria no acaba l'ESO i ha de fer feines precàries, cobrant uns sous precaris que els fan dependre de les famílies en major mesura i sense oportunitats per a canviar aquesta situació.

Per tot això, és important que per a una bona inclusió de les persones sordes en el sistema educatiu s'entengui la importància de la llengua de signes per aquest col·lectiu i es reconegui el seu dret d'emprar-la i rebre la informació a través d'ella, tal i com indica la Llei 27/2007, de 23 d'octubre, per la qual es reconeixen les llengües de signes espanyoles i es regulen els mitjans de suport a la comunicació oral de les persones sordes i amb sordceguesa.

A diferents punts d'Espanya hi ha iniciatives d'escoles bilingües (llengua oral -llengua de signes) amb molt d'èxit, així com centres ordinariis amb intèrprets de llengua de signes que cobreixen les necessitats educatives del col·lectiu i els inclouen a l'aula amb igualtat de condicions que la resta de companys.

Negant la llengua de signes a les persones sordes dificultam greument l'aprenentatge de la llengua oral per aquest col·lectiu i per tant impedim la seva integració real dins la societat.

Quan demanam a les persones sordes que aprenguin a xerrar mitjançant la lectura labial és com si mos demanassin a nosaltres que aprenguéssim un altre idioma sense comparar-lo amb la nostra llengua materna. El resultat seria que per ventura podríem llegir aquest idioma però no entendríem el que llegim. En el cas de les persones sordes, la seva llengua materna seria la llengua de signes. A partir d'aquí poden aprendre qualsevol altre llengua o accedir a qualsevol coneixement.

Si volem fer un decret realment inclusiu per a les persones sordes i sordcegues, no pot faltar la llengua de signes, materialitzada en professors sords, intèrprets de llengua de signes per a persones sordes i guies intèrprets per a persones amb sordceguesa.

Respecte aquesta aportació s'accepta així com s'argumenta en la resposta donada a l'aportació núm. 7.

→9. Aportació particular, indica que:

- ARTICLE 25. PUNT 2 les actuacions que es descriuen al decret estan centrades en l'alumne, si realment estem parlant d'inclusió els serveis i recursos han d'anar destinats als centres en general no a alumnes particulars.

PUNT 3 Apareixen els centres privats com a proveïdors de recursos i serveis, seria com privatitzar els recursos, s'haurien d'utilitzar els centres públics com a proveïdors de recursos i serveis.

- ARTICLE 33. PUNT 3 La comissió tècnica de seguiment de la inclusió no pot estar formada per entitats privades, si l'administració educativa ha de dissenyar el pla de seguiment i avaluació, hauria de ser personal públic i a més a més vinculat al món educatiu el que formés aquesta comissió tècnica.

Respecte als serveis i recursos es considera que, efectivament, en general s'han de distribuir a nivell de centre, tot i que, excepcionalment, també se n'hauran de destinar de forma particular als alumnes amb necessitat educatives especials que requereixen d'un ajustament específic, com poden ser recursos materials i humans per accedir al currículum, per garantir la presència, la participació i l'aprenentatge.

Per altra banda, el recursos i serveis s'han d'oferir, preferentment, mitjançant medis públics.

Finalment, les comissions que se puguin derivar d'aquest decret s'hauran de configurar amb representants de tota la comunitat educativa de les Illes Balears, no només per part dels centres públics.

→10. Aportació particular, que adjunta aportacions a un esborrany de Decret inclusió, indica que:

- Trobam a faltar un article que, així com apareix a Decret 39/2011, sintetitzi l'avaluació psicopedagògica.
- En relació a l'article 10.2 indicar que les mesures i suports amplien els seus destinataris, element que ens sembla adequat sempre i quan aquestes mesures i suports addicionals siguin els suficients i adequats per a cada tipus d'alumnat.
- A l'article 11.4 e, en relació a les actuacions de suports dels centres d'educació especial com a proveïdors de serveis i recursos: tenir en compte que aquesta nova funció requereix un pla a mig termini per a que realment sigui efectiu i que aquest servei tenguí personal especialment format en tasques d'assessorament. Així mateix, també cal una dotació de recursos personals perquè no quedin desatesos els alumnes del Cee. En definitiva: planificació, formació i dotació.
- A l'article 13, sobre formació professional: a banda de l'adaptació de les formes d'accés a aquesta formació, adaptació als itineraris i flexibilització de l'organització curricular, cal també analitzar i flexibilitzar els requisits d'entrada a les formacions i itineraris alternatius. Avui en dia, aquests requisits d'accés són rígids i no permeten adaptar-se als diferents moments evolutius i possibilitats de candidats amb Nee derivades de diferents causes.
- Sobre l'article 23 i 24, Unitats específiques en centres ordinari i Centres d'educació especial. Ens sobta, que el desenvolupament dels punts dels articles siguin diferents. Exposen punts d'informació d'aspectes diferents en lloc de marcar una graduació o diferenciació de mesures.

Exemple:

Art.23 UEECO	Art. 24 CEE	Observacions
Definició unitat i alumnat	Definició Cee	Actualment en el CEE l'alumnat s'ajusta al que descriu a l'art. 23
Ràtio	Requisits i alumnat	Al Cee no s'estableix ràtio
Sistema d'adscripció	Curriculum	Es proposa al Cee vinculació al currículum ordinari, quan això no respon a les necessitats de l'alumnat greument afectat. No es fa cap menció al currículum de la UECO.
Autorització aules	Programes formatius	
Dret de participació al centre		

No se considera adequat que es desenvolupin punts diferents de les diferents modalitats.

- Article 25 Centre d'educació especial proveïdors de serveis i recursos Aquest és, sens dubte, el punt en el qual el Cee Son Ferriol troba més incongruències en relació als

principis i fonaments del futur decret d'educació inclusiva de les Illes Balears. Apreciam que, així com tot el document reflecteix una aposta per un canvi de mirada, un canvi de paradigma en el qual tot l'alumnat tingui cabuda, atenció i valor en qualsevol centre educatiu i dins la nostra societat, aquest article suposa una regressió o un ancoratge a models anteriors. Aquest article, així com està redactat xoca de front amb un disseny educatiu universal.

En aquest article es posen les bases de l'immobilisme i el fracàs de la proposta ja que, de nou, insisteix en actuar sobre l'alumne amb nese i no sobre el seu entorn, qui és qui el rebutja i no el permet participar ni avançar. Remuntant-nos a fites imprescindibles dins l'educació inclusiva, cal recordar que ja l'informe Warnold de 1974 planteja la integració en l'àmbit escolar, tenint dret tots els nens a assistir a l'escola sense exclusió i indica que en l'escola els processos d'ensenyança-aprenentatge en uns casos originen i en altres intensifiquen les NEE.

Així, on diu: "els CEE han poden ser proveïdors de serveis i recursos (...) per col·laborar en la progressiva normalització i inclusió del alumnes en entorns menys restrictius (...)". Hauria de dir, en el nostre parer: els CEE han poden ser proveïdors de serveis i recursos (...) per col·laborar en la progressiva transformació dels centres educatius en espais acollidors, que puguin atendre les necessitats i desenvolupar les capacitats de tot l'alumnat.

En l'actualitat, l'entorn restrictiu del qual parla l'article, ha suposat per a molt alumnat i famílies, l'únic espai on l'alumne ha pogut ser part d'un sistema de feina i un grup d'iguals, on ha començat a tenir amics i en moltes ocasions deixar de patir. Aquest benestar emocional és el que permet l'aprenentatge tant curricular com l'aprenentatge per a la vida. Aquesta realitat tan dura, observada pels professionals del Cee, ens indica que el canvi ha de radicar en la idiosincràsia dels centres educatius i no en les característiques dels seus suports.

En la mateixa línia, el punt 2 de l'article on determina les actuacions del Cee com a proveïdors de serveis i recursos hauria de fer un gir de 180°. Tot allò referent a l'atenció directa a l'alumnat, programes de suport, resposta en l'alumnat amb nee, suports materials i equipament, etc. s'hauria de convertir en serveis i assessorament en organització de centre i propostes didàctiques que permetin combinar l'assoliment dels objectius curriculars dels centres ordinaris amb el benestar, participació i desenvolupament de cada un dels alumnes.

En el punt 3 de l'article, s'anomena la provisió dels serveis i recursos dels centres d'educació especial privats sostinguts amb fons públics. Resulta molt alarmant que no es faci cap referència al Centre d'educació especial públic. Ja que aquest depèn directament i exclusivament de l'administració educativa, sense altres gestors o directors pedagògics aliens a l'administració pública.

Sorpren que, tenint en compte el que determina la Llei 1/2022 d'educació de les Illes Balears, on diu que la l'educació inclusiva és un principi fonamental de la política educativa de l'administració autonòmica, aquesta administració autonòmica no compti amb els seus propis recursos i entitats per avançar des dels professionals públics en aquest repte. Es considera que una aposta de política pública ha de liderar-se des del sector públic, dotant els seus mitjans i fent partícip prioritari i colze a colze dels seus plans a curt, mig i llarg termini.

Reiterem, que el canvi encomanat per les normatives estatals d'educació quant a la transformació dels Cee requereix a mig i llarg termini: planificació, formació i dotació. I ens permetreu afegir i en aquest punt col·laboració, transparència i confiança.

Sobre l'article 29. Recursos per a l'educació inclusiva. Es proposa que la dotació de recursos extraordinaris vagi vinculat a la valoració i avaluació dels programes d'inclusió dels centres.

A l'article 30. Recursos humans. Al punt 2 s'obre la porta a establir convenis amb entitats per dotar els centres de personal complementari, si bé la disponibilitat de recursos especialitzats és del tot necessari cal vigilar l'externalització d'aquests serveis, ja que dins un model educatiu universal les necessitats de canvi superen les puntuals i concretes per abastar la globalitat dels entorns educatius. El que significa que els recursos seran sempre necessaris i han de formar part de les plantilles de l'administració educativa.

A l'article 31, sobre instal·lacions i equipament. Consideram que tot centre educatiu ha de ser lliure de barreres arquitectòniques i que establir en la norma que han de ser els centres on hi existeixen UECOs resulta no universal, poc inclusiu, poc respectuós i poc coherent amb l'educació inclusiva i la possibilitat de cada alumne d'acudir a qualsevol centre educatiu ordinari.

Quant a l'article 33. Consideram del tot oportú el disseny de plans de seguiment i avaluació de les pràctiques inclusives. Sol·licitam que l'anàlisi de l'impacte de les diferents modalitats d'escolarització i estratègies puguin servir de base per a la presa de decisions futures. En relació al punt 3 del mateix article, consideram que la Comissió tècnica de seguiment ha d'estar formada per l'administració educativa, centres de les diferents etapes i les diferents modalitats educatives, i els centres assessors, en primera instància. D'aquesta manera es pot realitzar una avaluació interna i coordinada que permeti la presa de decisions reals i factibles en els centres educatius, sense descartar una comunicació o coordinació amb altres entitats externes.

Esperam que aquestes aportacions puguin ser tingudes en compte en la redacció del Decret.

En relació a aquesta aportació, tot i que no s'ha publicat cap Esborrany de Decret d'Inclusió i les aportacions van dirigides a aspectes concrets d'un document de treball, es valoren les aportacions fetes del referit document de treball en els següents termes:

En relació a l'avaluació psicopedagògica és necessari incloure-la en aquesta norma i en la concreció que es desenvolupi.

Sobre les mesures i suports es valora aquesta necessitat així com s'argumenta en la resposta donada a l'aportació núm. 2.

Pel que fa a la consideració dels centres d'educació especial com a centres de recursos s'ha de realitzar de forma planificada i comptant amb professionals que tinguin la sensibilitat i la formació i disposin d'una mirada inclusiva de la discapacitat. Per tant, serà necessari planificar la sensibilització i la formació a partir de les pràctiques que hagin tingut èxit en la inclusió de l'alumnat.

Respecte la Llei d'FP cal tenir present que preveu la flexibilització de programes de Formació Professional Bàsica adaptats a l'alumnat amb necessitats educatives especials. Per tant, a partir d'aquesta, s'han de concretar aquestes mesures i

permetre com es demana, la personalització i la flexibilització de l'accés i permanència quan sigui necessari.

També és necessari graduar amb els mateixos criteris les modalitats dirigides a alumnat amb necessitats educatives especials (centres d'educació especial i les aules UEECO).

Els CEE han de poder ser proveïdors de serveis i recursos per col·laborar en la progressiva transformació dels centres educatius en espais acollidors, que puguin atendre les necessitats i desenvolupar les capacitats de tot l'alumnat. A més, tenint en compte que la majoria de centres d'educació especial de les Illes Balears tenen titularitat privada i sols hi ha un centre d'educació especial públic, s'haurà de contemplar en la norma la possibilitat de fer acords entre l'administració pública i aquests centres concertats d'educació especial, per tal de què esdevinguin centres de recursos, sense perjudici de què s'ha de comptar preferentment amb els recursos que pugui oferir el centre públic d'educació especial.

En referència a l'aportació sobre l'article 25.2, a on diu *"s'hauria de convertir en serveis i assessorament en organització de centre i propostes didàctiques que permetin combinar l'assoliment dels objectius curriculars dels centres ordinaris amb el benestar, participació i desenvolupament de cada un dels alumnes"*, es valora positivament en la següent redacció: *"s'hauria de convertir en serveis d'assessorament als centres educatius en organització i estratègies metodològiques per tal d'afavorir el benestar, participació i desenvolupament de cada un dels alumnes dintre del marc del Disseny Universal d'Aprenentatge"*.

Pel que fa a la proposta que *la dotació de recursos extraordinaris vagi vinculat a la valoració i avaluació dels programes d'inclusió dels centres*, es considera necessari i per tant, es valora positivament.

Sobre els recursos humans es valora la necessitat de què preferentment formin part de les plantilles de l'administració educativa.

S'han d'anar eliminant totes les barreres arquitectòniques de tots els centres educatius, com es proposa, en la mesura que sigui possible pressupostàriament. Per tant, les noves construccions han de ser lliures de barreres arquitectòniques i els centres que hagin d'atendre alumnat que requereixi moure's en l'espai sense barreres arquitectòniques, també hauran d'adaptar-se, en aquest sentit, els centres amb aules UEECO, sempre hauran de tenir un espai en el que l'alumnat pugui moure's lliurement..

Com s'indica es considera necessari fer una avaluació de l'impacte de les diferents modalitats d'escolarització i estratègies que puguin servir de base per a la presa de decisions futures.

Finalment, es valora la necessitat de crear una Comissió tècnica de seguiment, que estigui formada pels diferents representants de la comunitat educativa.

→11. Aportació de l'Associació de Persones Sordcegues de Balears, ASOCIDE Balears, indica que:

Com a Associació de Persones Sordcegues de Balears voldríem que es tengués en compte la inclusió de les persones sordcegues en el sistema educatiu. Hi ha molta varietat de Persones Sordcegues ja que aquestes poden tenir restes auditives, visual o no tenir cap resta, pot variar el moment d'adquisició de la sordceguesa i poden tenir diferents sistemes de comunicació.

Entre els sistemes de comunicació més emprats podem trobar:

- La llengua de signes (a distància o recolzada)
- Veu en eco
- Dactilològic en palma

Però també podem trobar persones sordcegues que empren sistemes comunicatius complementaris com pot ser el braille.

Per tot el comentat, per aconseguir una inclusió efectiva de les persones sordcegues dins el sistema educatiu és important comptar amb els recursos adients, que en aquest cas serien els guies intèrprets que coneixen tant les tècniques de guia com els diferents sistemes de comunicació per a fer accessible la informació de l'aula a la persona sordcega.

Des del punt de vista legal, comptam amb La llei 27/2007, de 23 d'octubre, per la qual es reconeixen les llengües de signes espanyoles i es regulen els mitjans de suport a la comunicació oral de les persones sordes i amb sordceguesa.

Per tot això, sol·licitam que en el decret es tenguí en compte el dret de les persones sordcegues a comptar amb guies intèrprets dins l'àmbit educatiu.

Respecte aquesta aportació sobre la inclusió de les persones sordcegues i la necessitat de donar compliment a la Llei 27/2007 i l'*Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, 2007(art.19.3)*, s'accepta la proposta així com s'argumenta en la resposta donada a l'aportació núm. 7.

→12. Aportació particular, indica que:

1-Més estabilitat en el personal del centre, sobretot TUTOR/A i SOPORTS (ATE, PT, AL...). Influeix moltíssim al avanç nin/a un seguiment amb la mateixa persona, que ja se coneixen mútuament.

2-Ràtios que no superin 20 nins per classe, apropant que la inclusió sigui més fàcil per a tothom (professorat i nins)

- 3- Que es doti a les escoles dels suports i personal NECESSARI per una inclusió REAL, ja que la majoria de vegades l'excusa és "NO TENIM PERSONAL"
- 4- adequació i formació del professorat més obligatori, que no sigui "SORT" trobar o no personal format a les aules. La mirada multidisciplinari no pot ser una raresa, ha de ser la normalitat.
- 5- cada escola tenir en plantilla un psicòleg SEMPRE, no uns dies, per donar suport a alumnat i professionals que necessita orientació. Les situacions no passen només uns dies, passen constantment.

Les aportacions sobre la dotació de suports i d'orientadors i orientadores que se fa en aquest punt s'accepten així com s'ha indicat a l'aportació núm.2.

Respecte a les ràtios es valorarà si és objecte d'aquest Decret.

L'estabilitat del personal del centre, la formació obligatòria i l'estabilitat dels professionals tenen relació amb la inclusió de l'alumnat però no són objecte d'aquest Decret, ja que s'han d'incorporar en altres normatives.

→13. Aportació particular, indica que:

Buenos días, estan son mis propuestas desde el respeto que creo que podrian mejorar la situación escolar de los alumnos/as con diversidad funcional.

- 1 Mas formación al profesorado sobre diversidad funcional
 2. Aportar a los centros de mas herramientas para que los alumnos con diversidad funcional accedan a los contendio curriculares y puedan aprender como derecho que tambien tienen.
 3. Aumentar la figura de la ATE pero con perfil profesional (mínimo certificado de profesionalidad) pues es una figura vital en el proceso de aprendizaje y no solo como persona que ayuda a las necesidades básicas.
 - 4.Aumentar los profesionales de apoyo pedagógicos (PT, AL psicomotricistas, psicólogos, etc..) para modificar y pautar formas de aprendizaje y así evitar las tan temidas y frustrantes para el alumno adaptaciones curriculares significativas que impiden titular y con ello ya cerrar vías de continuidad de estudios, laborales, etc
 5. Más accesibilidad para profesionales externos al centro (terapietas particulares, refuerzos..) para ayudar en el proceso inclusivo y educativo del alumno.
 6. Mas inspecciones educativas para valorar que realmente no se están vulnerando los derechos de los alumnos con diversidad funcional.
 7. Concienciar de que Todos somos iguales y todos somo diferentes y eso se puede lograr con la implantación del sistema educativo DUA que es efectivo para TODOS los alumnos.
 8. Reforzadores de patio (monitores de tiempo libre, ATEs, animadores socioculturales, integradores sociales...) para fomentar un ocio saludable e inclusivo y así ayudar a los niños con diversidad con problemas de socialización que eviten aislarse y a la par enseñar al resto a que la diversidad enriquece.
 9. Acceder a refuerzos escolares y que no queden excluidos por pensar "total no van a aprender" el éxito reside en CREER EN ELLOS COMO LOS DEMÁS"
- Por Favor, nuestros hijos tienen derecho a elegir, no tienen un problema... El problema es que el sistema no es flexible y es más fácil segregar y excluir que integrar. Ellos tienen derecho a tener una educación digna y de calidad, sentirse felices y no sentir que son una

carga... sienten y padecen y debemos luchar por normalizar en la sociedad porque en la DIVERSIDAD ESTA LA RIQUEZA.
Gracias por la oportunidad y por la oportunidad que le brindais a mi hijo para mejorar su día a día.

Sobre l'aportació 1, 2, 7 i 9, es valora i accepta la necessitat de continuar formant al professorat i aportar eines als centres per a què tot l'alumnat accedeixi al currículum, participi i aprengui, seguint el marc del Disseny Universal d'Aprenentatge.

Es valora positivament l'aportació 3 respecte la necessitat de perfilar millor les figures professionals ATE.

Pel que fa a la propostes 4, s'accepten així com s'ha indicat a l'aportació núm.2. L'accés de professionals externs demada en el punt 5, dins els centres educatius, s'ha d'afavorir quan tenguim com a objectiu la planificació de la resposta educativa o quan existeixin relacions contractuals o acords amb l'administració i sempre seguint la Llei de Protecció de Dades vigent.

El compliment dels drets de les persones amb discapacitat és responsabilitat de tot el personal docent, especialment de les direccions dels centres. L'augment d'inspectors educatius és una necessitat que també es valora positivament i que s'ha d'anar realitzant en funció de la dotació pressupostària.

Finalment, sobre l'aportació núm. 8, els patis han de ser com es proposa, espais d'oci saludable i inclusiu, que tenguin en compte a tot l'alumnat, sobretot a l'alumnat amb dificultats de socialització.

→14. Aportació de la Asociación de Altas Capacidades de Ibiza y Formentera, ACTEF, indica que:

Ja fa més de quinze anys que un petit grup de pares i mares varen fundar ACTEF. Estaven preocupats per veure que els seus infants, tot i tenir una intel·ligència considerable, en algun moment del seu creixement tenien problemes a l'escola derivats precisament per aquesta característica. Tot i que ja lleis anteriors reconeixen el dret a que les altes capacitats siguin considerades motiu per una atenció especial, la realitat del nostre sistema educatiu fins fa poc no se n'ha fet gaire ressò.

Després de molta feina lluitant pels drets dels nostres fills i filles estam veient que pareix que als darrers anys per fi es va agafant consciència del significat del talent dins el sistema educatiu. Cada vegada més membres del professorat veuen la necessitat d'acompanyar als infants talentosos en el seu creixement i no asfixiar-los en un sistema que en molts de casos els aboca al fracàs.

Les altes capacitats no son un problema per al sistema educatiu sinó una oportunitat per a treballar el talent en benefici dels centres escolars, de tots els estudiants, i de la societat en conjunt.

Hem fet les nostres aportacions a les lleis d'educació aprovades darrerament i als decrets de primària i secundària amb esperit constructiu i amb il·lusió en veure que es posa cada vegada més èmfasi en la personalització de l'aprenentatge i en sistemes que permeten adaptar-se als ritmes i a les capacitats dels alumnes.

Malauradament ens fa por que totes les bones intencions no es puguin portar a la pràctica si no s'implementen els mecanismes necessaris per dotar als professionals de l'educació de les eines i mitjans necessàries per fer la seua feina.

El pilar bàsic entenem que és poder tenir una valoració inicial de tot l'alumnat que permeti actuar d'acord als objectius educatius considerant les característiques de cada alumne. Per tant considerem fonamental la implantació obligatòria i general dels protocols de detecció i valoració de tot l'alumnat. Aquests protocols han de reconèixer i valorar, tant les altes capacitats com qualsevol diversitat funcional, posant èmfasi en el reconeixement de la doble excepcionalitat i la seva posterior atenció.

Aquesta detecció i valoració ha de suposar la implementació real i efectiva de totes les adaptacions i estratègies necessàries per donar resposta a les necessitats de l'alumnat que se'n deriven, el seu seguiment i avaluació continua.

Quan parlem de coeducació, si no es fa un esforç actiu per i per a identificar i adaptar a les nines no sols es permet que aquestes NO aconseguixin el seu potencial cognitiu, psicològic, emocional, social i acadèmic sinó que s'eviten prevenint tant el fracàs com abandó escolar i possibles problemes de salut. No fer aqueix esforç extra per a identificar a les dones dins de l'àmbit educatiu en totes les seues etapes és una discriminació directa de gènere i per tant una vulneració de la LOEHIM, les administracions públiques i les empreses estan obligades a complir amb la igualtat.

El resultat de fer-lo amb la PERSPECTIVA DE GÈNERE és tindre una Societat igualitària, equitativa i intel·ligent que no malgasta recursos, pel que la detecció de les nines i al·lotes seriosa de molta importància, sabem que només amb l'aplicació de la detecció proactiva des de les polítiques actives, s'identifica a les nines i al·lotes que d'una altra manera passen desapercibudes

Per portar a terme els objectius marcats per la nova normativa cal recalculat i reordenar tot el sistema educatiu. La nova sistemàtica inclusiva i per projectes requereix un nou enfocament i l'assignació dels recursos necessaris, proporcionant el temps i dedicació que precisa per al seu èxit.

Una millor atenció a l'alumnat NESE demanda també un nou plantejament de les ràtios per a dotar de suficients hores de dedicació de professors i d'especialistes de suport al igual que la desitjada personalització de l'atenció a tot l'alumnat.

Entenem que aquests darrers dos anys de mesures restrictives han afectat de manera especial a l'equilibri emocional de molts d'infants i joves fent necessària una especial atenció al seu desenvolupament emocional per donar-les eines per recuperar la confiança en la societat i en ells mateixos.

També és necessari que en el desenvolupament de les lleis esmentades i les noves que s'aprovin es contempli d'una vegada per totes la realitat illenca de la nostra Comunitat Autònoma de manera que els recursos es distribueixin per totes les illes, donant a totes elles el mateix nivell d'atenció. Amb el nivell d'alumnat que tenim per totes les illes no s'entén que algun servei s'ubiqui només a Mallorca, deixant a les altres illes dependents o desateses.

En concret, i de manera específica sol·licitam:

Mesurar els recursos per atendre les Altes Capacitats proporcionalment al nombre d'alumnat amb dictamen i que es doti des de l'inici de curs els centres escolars dels

recursos materials i humans de suport necessari per a donar una resposta adequada a les necessitats del seu alumnat.

Modificar els protocols i donar la possibilitat que la pluridiscapacitat i la doble excepcionalitat estigui recollida als informes pedagògics de manera que puguin ser ateses adequadament pels equips de suport responsables. Tal demanda va ser votada per unanimitat al Parlament de les Illes Balears: s'han de registrar totes les característiques del alumnat al GESTIB (millorant aquest aplicatiu aprovada al la PNL per la mesa del Parlament de les Illes Balears el 6 de Juliol) per poder així atendre de forma global.

Implantació obligatòria i general dels protocols de detecció i valoració de tot l'alumnat que han de reconèixer i valorar, tant les altes capacitats com qualsevol diversitat funcional, posant èmfasi en el reconeixement de la doble excepcionalitat, la pluridiscapacitat i la seva posterior atenció.

Modificar i difondre nous protocols d'assetjament que prestin més atenció a les característiques de l'alumnat NESE i poder donar una resposta més adient a cada situació, ja que els percentatges d'assetjament a l'alumnat NESE és massa elevat i evidència la falta de noves estratègies.

Promoure comissions de convivència i inclusió als centres educatius per així dinamitzar i potenciar la inclusió educativa.

Oferir cursos de formació per a completar la formació de tota la Comunitat educativa.

Millorar la formació del professorat amb l'oferta de cursos i seminaris adreçats a aconseguir una educació inclusiva als centres escolar.

Ampliar els recursos destinats a la malaltia mental infanto-juvenil greu, per a donar resposta a les noves necessitats sorgides després de dos anys de mesures restrictives que han afectat de manera especial a l'equilibri emocional de molts d'infants i joves.

Amb l'objectiu de millorar l'efectivitat de l'atenció a l'alumnat NESE i poder mantenir reunions d'anàlisi, reflexió i seguiment dels diferents casos treballats i facilitar la coordinació entre els diferents tècnics que intervenen s'ha de demanar a les administracions competents que dotin el seus serveis del personal adient per a poder realitzar el treball en xarxa de coordinació, l'elaboració i difusió de protocols que faciliti la intervenció de l'USMIJ.

Promoure la col·laboració i coordinació amb les associacions del tercer sector per tal de proporcionar la millor atenció als escolars NESE tant dins com fora del recinte escolar. Aquest treball conjunt pot millorar de manera ràpida els coneixements i les tècniques del professorat per a la inclusió i l'adaptació dels infants i joves.

Establir convenis amb entitats externes per tal d'agilitzar la detecció primerenca de necessitats específiques con de diversitat funcional de l'alumnat i així garantir la gratuïtat dels serveis a les famílies.

En relació a aquesta aportació, dir que el que fa a la proposta de disposar dels recursos necessaris, s'accepta així com s'ha indicat a l'aportació núm.2.

Actualment el GestIB disposa de mecanismes per tal de reflectir la pluridiscapacitat i la doble excepcionalitat de l'alumnat amb necessitats

específiques de suport educatiu. Malgrat aquesta aplicació disposa d'una identificació principal (i no apareix la pluridiscapacitat com a tal), també dóna l'opció de clarificar informació en les dades complementàries i les observacions, per tant es pot clarificar que l'alumne o l'alumna té altres necessitats específiques de suport educatiu. Aquest fet s'ha de fer constar a l'avaluació psicopedagògica i documents que es generin.

Les necessitats específiques de suport educatiu es detecten a partir de la sospita dels docents. El fet d'obligar a implementar tots els protocols sistemàticament a tot l'alumnat que tenim en l'actualitat sense sospita de NESE, recauria en una major càrrega en tots els professionals, sobretot en els Serveis d'Orientació Educativa (i Serveis Sanitaris amb els que es comparteixen les tasques d'identificació) ja que la majoria de protocols necessita de moltes proves psicopedagògiques. En línies generals, no té sentit molestar l'alumnat amb intervencions i observacions que esdevenen quan s'obrin els protocols, i més si no es sospita que l'alumnat presenti necessitats educatives. Actualment es considera com a programa el fet d'implementar el protocol per a la detecció d'alumnat amb altes capacitats intel·lectuals.

Valoram la necessitat d'anar actualitzant el protocol de prevenció, detecció i intervenció de l'assetjament entre iguals a les noves necessitats a l'alumnat amb NESE; el pla de convivència i els protocols que se'n deriven, com el protocol d'assetjament, no són objecte d'aquesta norma. Malgrat tot, es valora positivament la possibilitat d'incloure la inclusió en les comissions de convivència.

Sobre la formació del professorat i la resta de comunitat educativa, es considera positivament continuar amb aquestes formacions per millorar la inclusió, com ja s'ha dit a l'aportació 13.

L'increment de recursos destinats a les necessitats de salut mental, aniran en la línia d'incrementar els serveis d'orientació amb les figures de l'orientació educativa i la figura de PTSC en els termes especificats en la resposta de l'aportació número 2.

Finalment, es parla del tercer sector fent referència a que ha d'ajudar a proporcionar atenció a l'alumnat amb NESE i per tant, es valora positivament la necessitat d'establir col·laboracions entre l'administració i les entitats del tercer sector per millorar la formació del professorat i de la resta de comunitat educativa cap a la detecció primerenca i cap a la inclusió de tot l'alumnat.

→15. Aportació particular, indica que:

Revisión de la utilización de Adaptaciones Curriculares Significativas, en la práctica los padres vemos como este tipo recurso esta muy difundido y se aplica muy a menudo, como una opción rápida y fácil para "resolver" el problema de niños con discapacidad y/ o

necesidades educativas especiales. Este tipo de medidas deberían ser el ÚLTIMO RECURSO, CUANDO ESTÉ SUFICIENTEMENTE PROBADO QUE TRAS HABERSE IMPLEMENTADO Y AGOTADO OTRAS MEDIDAS (REFUERZO , REPETIR CURSO POR EJ.) QUE RESULTEN MENOS DAÑINAS EN CUANTO AL FUTURO DE LOS NIÑOS, POR HECHO DE NO PODER OPTAR AL TITULO CORRESPONDIENTE CON ESTE TIPO DE DAPTACIONES.

- ES DE VITAL IMPORTANCIA favorecer la titulación en educación básica obligatoria, ampliar opciones de formación con salida laboral, nuestros hijos DEBEN SER ADULTOS AUTÓNOMOS, invertir en ello ES RENTABLE, si nos les damos opciones laborales, los transformamos en dependientes, con la consiguiente carga social.

- Los dictámenes de educación deben ser entregados a las familias con la suficiente anticipación para su revisión ANTES DEL MOMENTO DE LA FIRMA, y debe ponerse una copia del mismo a disposición de las familias de manera fácilmente accesible, ésto no suele ser así en la mayor parte de los casos.

- Los padres deberían tener acceso a la programación del trabajo en el aula de anera actualizada, por ejemplo semanal, las familias queremos colaborar y reforzar en casa lo aprendido en el colegio, no podemos hacerlo si desconocemos el trabajo que se hace, además en la mayor parte de los niños con discapacidad y / o necesidades educativas especiales, ES FUNDAMENTAL LA ANTICIPACIÓN.

- Favorecer la colaboración de profesionales externos cuando sea necesario.

- Patio: es un ámbito de sociabilización CLAVE EN LA INCLUSIÓN SOCIAL , es el medio donde se lamentablemente surgen los casos de discriminación y acoso a los niños vulnerables , en la mayoría de los colegios el personal se limita a vigilar desde distancia que no hayan accidentes o agresiones físicas.... sin detectar que hay niños que están sistemáticamente solos, o que al parecer conversan con otros cuando en realidad les están agrediendo verbalmente... INCLUIR a una persona es mucho más que compartir espacio, sería bueno crear la figura de monitores de patio por ejemplo.

- Recursos: desde el inicio de la escolarización de mi hijo en la educación pública en el año 2018, vemos como cada curso escolar SE PIERDEN RECURSOS que no recupera, ha perdido sistemáticamente el apoyo de la AT, la UVAI, la maestra AL, hasta llegar a un único apoyo en el colegio de PT, que de 4 horas semanales iniciales ha pasado a repartir las dos únicas horas semanales que se supone le dedica a mi hijo, con los otros niños de su clase que necesitan apoyo (en mi conocimiento al menos otros 4). Es urgente invertir en recursos de apoyo para nuestros hijos, si no es posible proporcionarles en la práctica el apoyo que "en papel " se ha puesto muy bonito, la inclusión no existe.

- PENSAR EN TODOS LOS NIÑOS a la hora de programar actos festivos , muchas veces se ven expuestos a una sobrecarga de sonidos y / o luces intensas en este tipo de actos, que son difícilmente tolerables para muchos por representar una sobrecarga sensorial importante.

- MUCHOS NIÑOS CON DISCAPACIDAD tiene dificultad para tolerar los alimentos que se ofrecen en los comedores de los colegios , por problemas SENSORIALES (NO me refiero a las alergias o intolerancias alimentarias, que sí están contempladas y protocolizadas según tengo entendido), es necesario dar la opción de que estos niños asistan al comedor del colegio trayendo los alimentos desde casa, es una medida importante para integrar a los niños, que muchas veces por imitación y progresivamente van tolerando nuevos alimentos que ven comer a sus pares y es una medida importante para conciliación familiar (en el caso del colegio público al que asiste mi hijo, nos han dicho que no es posible llevar la comida de casa, a pesar de que se intentó integrarlo y

que se quedara a comer la comida del servicio de comedor durante dos cursos, el niño no comía estos alimentos por lo que no pudo seguir asistiendo al comedor y los padres tuvimos que reducir jornada laboral).

- Señalización de todos los espacios del colegio con carteles en pictogramas y braille, incluyendo pictogramas por ejemplo de rutinas de acciones básicas en los espacios por ej para el baño secuencia de lavarse las manos al salir del baño, etc.

Muchas gracias por escucharnos.

En relació a aquesta aportació, pel que fa a les “adaptacions curriculars significatives” o ajustaments del currículum, s’ha de garantir que sempre es facin una vegada que, com s’indica a l’aportació, s’han esgotat totes les mesures universals i addicionals.

La promoció de l’alumnat amb necessitats educatives especials s’ha de garantir sempre que sigui possible així com es preveu a la Llei Orgànica 2/2006 en la redacció de la LOMLOE o els previstos en la Llei Orgànica 3/2022, de 31 de març, d’Ordenació Integral de la Formació Professional.

El dret de les famílies a estar informades i a tenir còpia de la documentació oficial s’ha de garantir. Per tant, s’han de poder accedir als dictàmens, informes psicopedagògics i socials i programacions oficials per part de les famílies.

La col·laboració de professionals externs que intervenen amb l’alumnat s’ha d’afavorir quan tengui com a objectiu la planificació de la resposta educativa adient a les necessitats detectades.

Sobre l’aportació que fa referència al pati, es valora el fet que és un espai clau en la inclusió social, i que s’ha de tenir en compte i s’ha de tenir cura a tot l’alumnat, sobretot a l’alumnat amb dificultats de socialització. No es considera necessari incorporar recursos humans per a la gestió del pati com monitors, els recursos docents han de poder donar, com ja fan, aquesta resposta educativa.

Respecte els recursos i l’increment d’aquests es valora positivament en base a la resposta de l’aportació núm. 2. Aclarir que les mesures de suport s’han d’entendre en base al marc del disseny universal d’aprenentatge, entenent que el suport s’ha de donar, preferentment, als docents per tal de què siguin capaços d’eliminar les barreres del context educatiu, i per afavorir la presència, la participació i progrés en l’aprenentatge de tot l’alumnat. No s’ha de fer des d’un model assistencial que limita l’aprenentatge i l’autonomia de l’alumnat.

Així, totes les accions educatives, com els actes que es programin en els centres educatius han de garantir la presència, la participació i el progrés en l’aprenentatge de tot l’alumnat, independentment de les seves necessitats. En el

mateix sentit s'han de fer les senyalitzacions de tots els espais del centre i un control de l'aïllament acústic, tenint en compte les necessitats de tot l'alumnat.

Pel que fa a les activitats complementàries, com els menjadors escolars, no són objecte d'aquesta norma i se regulen per una normativa específica. Aquests serveis haurien de disposar de programes educatius específics per l'alumnat amb necessitats educatives especials que tinguin problemes sensorials.

—16. Aportació de la Federació Balear d'Altes Capacitats Ment i Cor d'Eivissa, indica que:

Després de molta feina lluitant pels drets dels nostres fills i filles estam veient que pareix que als darrers anys per fi es va agafant consciència del significat del talent dins el sistema educatiu. Cada vegada més membres del professorat veuen la necessitat d'acompanyar als infants talentosos en el seu creixement i no asfixiar-los en un sistema que en molts de casos els aboca al fracàs.

Les altes capacitats no son un problema per al sistema educatiu sinó una oportunitat per a treballar el talent en benefici dels centres escolars, de tots els estudiants, i de la societat en conjunt.

Hem fet les nostres aportacions a les lleis d'educació aprovades darrerament i als decrets de primària i secundària amb esperit constructiu i amb il·lusió en veure que es posa cada vegada més èmfasi en la personalització de l'aprenentatge i en sistemes que permeten adaptar-se als ritmes i a les capacitats dels alumnes.

Malauradament ens fa por que totes les bones intencions no es puguin portar a la pràctica si no s'implementen els mecanismes necessaris per dotar als professionals de l'educació de les eines i mitjans necessàries per fer la seva feina.

El pilar bàsic entenem que és poder tenir una valoració inicial de tot l'alumnat que permeti actuar d'acord als objectius educatius considerant les característiques de cada alumne. Per tant considerem fonamental la implantació obligatòria i general dels protocols de detecció i valoració de tot l'alumnat. Aquests protocols han de reconèixer i valorar, tant les altes capacitats com qualsevol diversitat funcional, posant èmfasi en el reconeixement de la doble excepcionalitat i la seva posterior atenció.

Aquesta detecció i valoració ha de suposar la implementació real i efectiva de totes les adaptacions i estratègies necessàries per donar resposta a les necessitats de l'alumnat que s'en deriven, el seu seguiment i avaluació contínua.

Quan parlem de coeducació, si no es fa un esforç actiu per i per a identificar i adaptar a les nines no sols es permet que aquestes NO aconseguixin el seu potencial cognitiu, psicològic, emocional, social i acadèmic sinó que s'evita prevenint tant el fracàs com abandonament escolar i possibles problemes de salut. No fer aquest esforç extra per a identificar a les dones dins de l'àmbit educatiu en totes les seves etapes és una discriminació directa de gènere i per tant una vulneració de la LOEHIM, les administracions públiques i les empreses estan obligades a complir amb la igualtat.

El resultat de fer-ho amb la PERSPECTIVA DE GÈNERE és tindre una Societat igualitària, equitativa i intel·ligent que no malgasta recursos, pel que la detecció de les nines i al·lotes seriosa és de gran importància. Sabem que només amb l'aplicació de la detecció proactiva

des de les polítiques actives, s'identifica a les nines i al·lotes que d'una altra manera passen desapercebudes

Una altra mesura a tindre en compte, és que pensem que s'hauria de contemplar en el decret és el comprovar que el menor a l'hora de fer una valoració es troba en plenes condicions físiques, emocionals i de salut.

Per portar a terme els objectius marcats per la nova normativa cal repensar i reordenar tot el sistema educatiu. La nova sistemàtica inclusiva i per projectes requereix un nou enfocament i la reassignació dels recursos necessaris, proporcionant el temps i dedicació que precisa per al seu èxit.

Una millor atenció a l'alumnat NESE demanda també un nou plantejament de les ràtios per a dotar de suficients hores de dedicació de professors i d'especialistes de suport al igual que la desitjada personalització de l'atenció a tot l'alumnat.

Entenem que aquests darrers dos anys de mesures restrictives han afectat de manera especial a l'equilibri emocional de molts d'infants i joves fent necessària una especial atenció al seu desenvolupament emocional per donar-les eines per recuperar la confiança en la societat i en ells mateixos.

També és necessari que en el desenvolupament de les lleis esmentades i les noves que s'aprovin es contempli d'una vegada per totes la realitat illenca de la nostra Comunitat Autònoma de manera que els recursos es distribueixin per totes les illes, donant a totes elles el mateix nivell d'atenció. Amb el nivell d'alumnat que tenim per totes les illes no s'entén que algun servei s'ubiqui només a Mallorca, deixant a les altres illes dependents o desatenses.

En concret, i de manera específica sol·licita'm:

Mesurar els recursos per atendre les NESE proporcionalment al nombre d'alumnat amb dictamen i que es doti des de l'inici de curs els centres escolars dels recursos materials i humans de suport necessari per a donar una resposta adequada a les necessitats del seu alumnat.

Modificar els protocols i donar la possibilitat que la pluridiscapacitat i la doble excepcionalitat estigui recollida als informes pedagògics de manera que puguin ser ateses adequadament pels equips de suport responsables. Tal demanda va ser votada per unanimitat al Parlament de les Illes Balears: s'han de registrar totes les característiques del alumnat al GESTIB (millorant aquest aplicatiu aprovada al la PNL per la mesa del Parlament de les Illes Balears el 6 de Juliol) per poder així atendre de forma global.

Implantació obligatòria i general dels protocols de detecció i valoració de tot l'alumnat que han de reconèixer i valorar, tant les altes capacitats com qualsevol diversitat funcional, posant èmfasi en el reconeixement de la doble excepcionalitat, la pluridiscapacitat i la seva posterior atenció.

Implementació real i efectiva de totes les adaptacions i estratègies necessàries per donar resposta a les necessitats de l'alumnat que deriven dels protocols de detecció i valoració, el seu seguiment i la seva avaluació contínua.

Modificar i difondre nous protocols d'assetjament que prestin més atenció a les característiques de l'alumnat NESE i poder donar una resposta més adient a cada situació, ja que els percentatges d'assetjament a l'alumnat NESE és massa elevat i evidència la falta de noves estratègies.

Promoure comissions de convivència i inclusió als centres educatius per així dinamitzar i potenciar la inclusió educativa.

Oferir cursos de formació per a completar la formació de tota la Comunitat educativa.

Millorar la formació del professorat amb l'oferta de cursos i seminaris adreçats a aconseguir una educació inclusiva als centres escolar.

Ampliar els recursos destinats a la malaltia mental infanto-juvenil greu, per a donar resposta a les noves necessitats sorgides després de dos anys de mesures restrictives que han afectat de manera especial a l'equilibri emocional de molts d'infants i joves.

Amb l'objectiu de millorar l'efectivitat de l'atenció a l'alumnat NESE i poder mantenir reunions d'anàlisi, reflexió i seguiment dels diferents casos treballats i facilitar la coordinació entre els diferents tècnics que intervenen s'ha de demanar a les administracions competents que dotin el seus serveis del personal adient per a poder realitzar el treball en xarxa de coordinació, l'elaboració i difusió de protocols que faciliti la intervenció de l'USMIJ.

Promoure la col·laboració i coordinació amb les associacions del tercer sector per tal de proporcionar la millor atenció als escolars NESE tant dins com fora del recinte escolar. Aquest treball conjunt pot millorar de manera ràpida els coneixements i les tècniques del professorat per a la inclusió i l'adaptació dels infants i joves.

Establir convenis amb entitats externes per tal d'agilitzar la detecció primerenca de necessitats específiques con de diversitat funcional de l'alumnat i així garantir la gratuïtat dels serveis a les famílies.

Aquesta aportació, dir que, la necessitat de comprovar l'estat emocional, físic i de salut de l'alumnat abans de fer valoracions d'altres capacitats, no ha de ser objecte d'aquest decret aquest aspecte que ja està contemplat en la professionalitat de l'orientador o orientadora.

Es valora la necessitat d'implementar de forma real i efectiva les adaptacions i estratègies necessàries per donar resposta a les necessitats de l'alumnat que deriven dels protocols de detecció i valoració, el seu seguiment i la seva avaluació contínua.

La resta d'aportacions es responen a l'aportació núm. 14.

→17. Aportació de l'Associació Autismo Baleares, indica que:

Autismo Baleares Aprovecha esta oportunidad para incluir nuestras necesidades y recordar la importancia de reformar uno de los derechos fundamentales para las personas, educarse con dignidad e igualdad de derechos.

Agradecemos la gran oportunidad de poder aportar nuestras ideas.

El pilar básico entendemos que es poder tener una valoración inicial de todo el

alumnado que permita actuar de acuerdo a los objetivos educativos considerando las características de cada alumno. Por tanto consideramos fundamental la implantación obligatoria y general de los protocolos de detección y valoración de todo el alumnado. Esta detección y valoración debe suponer la implementación real y efectiva de todas las adaptaciones y estrategias necesarias para dar respuesta a las necesidades del alumnado que se deriven, su seguimiento y evaluación continua.

Representamos a más de 200 familias asociadas y registradas en Baleares. Como punto de partida pedimos que se tenga en cuenta a las asociaciones para formar estrategias y tomar las decisiones oportunas. Es una forma directa de contactar con las familias y personas afectadas de cada sector y los profesionales más actualizados y apropiados para llevar a cabo lo que se decida.

1. Que las personas Autistas titulen la escolarización obligatoria, sin ella se limita el acceso a estudiar lo que a uno le guste, las opciones son muy limitadas, cocina, jardinería, Cuando las personas en el espectro autista muestran en la mayoría de casos altas capacidades en música, arte, tecnología e informática.

2. Formación obligatoria en TEA y alumno neurodivergente para todo el personal docente y de apoyo, incluyendo AL, ATE y PT. No se puede educar a la diversidad sin entender como aprenden ni como funciona su mente.

3. Fomentar que todo personal que trabaja con el alumno este en las reuniones y tutorías, así como establecer estrategias de forma paralela con padres y los profesionales que atienden al alumno fuera del centro. No se puede educar a un alumno con necesidades sin incluir a toda su plantilla de apoyo y caminar en la misma dirección con los mismos objetivos. Hoy en día se va a ciegas con estrategias sin actualizar.

4. Formar y sensibilizar a los directivos, coordinadores e inspectores de los centros, en inclusión y derechos de los alumnos de diversidad funcional, ya que tenemos cada día varias denuncias que muestran las carencias de este punto.

5. Fomentar DUA y ofrecer videos de información para docentes para motivar su interés para la educación inclusiva del futuro.

6.a Que las ACIS no sean la moneda de cambio para conseguir apoyos educativos.

6.b Ofrecer instrucciones de uso obligatorio adecuado de Adaptaciones curriculares significativas. En la actualidad se violan todas las normas para aplicarlas, como resultado condenan la titulación del alumno sin dar oportunidad de evaluar el progreso del alumno utilizando adaptaciones de acceso o agotando estrategias más inclusivas establecidas como primera opción.

6. Fomentar y sensibilizar al profesorado y PTs de los SISTEMAS AUMENTATIVOS ALTERNATIVOS DE COMUNICACIÓN. Los dispositivos electrónicos para alumnos no verbales son un derecho, al igual que la comunicación. En los centros vemos que los alumnos Autistas preverbales son apartados y excluidos por esta ley. Van a casa y los padres no saben que ha sido de su día, que han hecho y lo peor, no han podido comunicarse con sus compañeros ni profesores.

7. No tener que luchar ni pelear por apoyos educativos siempre y cuando el alumno lo requiera en cualquier curso dentro de la escolarización obligatoria 8. Publicar la programación del aula de forma periódica para mejorar la anticipación y preparación de actividades.

9. Cumplir la dirección que lleva el tratado de la Defensa de los Derechos de las personas con Disapacidad.(Según tratado ONU con nuestro País) Los profesionales sanitarios (que no deberían tener opinión en escolarización están recomendando sin saber lo que dicen . Que los padres vayan a escuelas especiales para evitar el acoso escolar o estar con sus iguales, ..) Igual que coordinadores recomiendan el aula ASCE, UECCO es lo mejor para su hijo. Como plan único escolar, sobre todo al entrar en primaria, negando de manera automática la inclusión y sin explicar la repercusión de la decisión a los padres. Desde Autismo Baleares vemos que hay demasiados centros que apartan al alumno en cuanto recibe la plaza NEE. Derivar a un alumno sin más no debería estar permitido.

10. Una mejor atención al alumnado NESE demanda también un nuevo planteamiento de las ratios para dotar de suficientes horas de dedicación de profesores y de especialistas de apoyo al igual que la deseada personalización de la atención a todo el alumnado. Es terrible que hasta en las mejores escuelas estén compartiendo hasta 3 alumnos NEE A una misma PT durante la llamada sesión individual. Están exprimiendo al personal ofreciendo una calidad pobre impactando en sus resultados y evolución con resultados desfavorables.

11. Fomentar el patio inclusivo y mejorar la monitorización de los alumnos con riesgo de bullying.

12. Promocionar la inclusión en las reuniones de padres, explicando los beneficios de tener diversidad en el aula y como todos se benefician de un aprendizaje mutuo que no compromete el futuro ni etapa escolar del más vulnerable.

13. Que los centros adapten y ayuden al alumno según sus informes y evaluaciones. Necesidades y apoyo específico. Evitando por ejemplo expulsiones a alumnos con trastorno grave de la conducta. No podemos anular a alumnos por falta de comprensión y formación de su condición.

14. Que EADISOC actué no solo como informador o implementando estrategias de adaptación escolar, sino que también haga seguimiento y acompañamiento para el profesorado. Se quejan muchísimo que dejan un papel tras una visita y luego no saben como aplicar el plan o seguir. La inclusión es de todos. Debe estar en las aulas o salas de profesores, escritos en la pared u otras frases motivadoras.

15. Que a la hora de realizar una valoración al menor, se encuentre en condiciones estables de salud física, emocional.

Respecte al primer i sisè punt d'aquesta aportació , es considera necessari que l'alumnat amb necessitats educatives especials pugui titular amb major mesura. Una de les limitacions històriques a l'hora de titular han estat les adaptacions curriculars significatives, actualment, en el marc de la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, en la redacció de la LOMLOE, els ajustaments del currículum, com s'ha especificat a resposta del punt núm. 13 s'han de fer una vegada que s'hagin esgotat totes les mesures universals i addicionals, a més a més, aquests ajustaments del currículum, si són necessaris, han de poder permetre la titulació si l'alumnat ha assolit els objectius, les competències i s'hagi valorat el progrés de l'alumne o l'alumna.

En quant a la formació del professorat contemplada als punts núm. 2, 4, 5 i 6 es valora la necessitat, respecte l'alumnat identificat amb Trastorn d'Espectre Autista,

de seguir fent formació sobre les necessitats d'aquest alumnat, sistemes augmentatius i alternatius de comunicació, així com també sobre el marc del Disseny Universal d'Aprenentatge. També es valora positivament la necessitat de formar i sensibilitzar als professionals responsables de les direccions dels centres, de la inspecció educativa sobre inclusió i drets dels infants amb diversitat funcional. El canvi de mirada del que és la diversitat s'ha de promocionar a les famílies com s'indica al punt 12.

Sobre el 3r punt es valora la necessitat de comptar amb la família i amb tots els professionals que treballen amb l'alumne o alumna a l'hora d'establir estratègies educatives.

Es considera necessari eliminar les "ACIS" com a mesura per aconseguir suports. I respecte a la necessitat de suports s'ha de fer en base a la resposta especificada a la resposta de l'aportació núm. 2, sense perjudici dels suports extraordinaris que puguin requerir alguns alumnes.

El punt núm. 8 s'ha de poder accedir a les programacions oficials per part de les famílies i mantenir la coordinació amb aquestes.

Tot l'alumnat ha de poder estar escolaritzat en una modalitat ordinària, només s'ha de poder facilitar la modalitat UEECO o d'Educació Especial quan les famílies i els centres valorin i acordin, conjuntament, aquesta modalitat. Sense perjudici de què es pugui valorar l'opinió dels sanitaris, aquests serveis sanitaris no són competents a l'hora de decidir la millor modalitat d'escolarització d'un alumne o d'una alumna. La decisió d'una escolarització amb una modalitat no ordinària, sempre s'ha de fer en base al principal interès de l'infant o adolescent i tenint en compte els perjudicis de no estar escolaritzat en un entorn normalitzat.

Respecte a les ràtios es valorarà si és objecte d'aquest Decret

Sobre l'aportació que fa referència al pati, es valora el fet que és un espai clau en la inclusió social, i que s'ha de tenir en compte i s'ha de tenir cura a tot l'alumnat, sobretot a l'alumnat amb dificultats de socialització.

Els reglaments de Règim Intern han de tenir en compte les necessitats de l'alumnat amb Necessitats Educatives Especials, i tenir-ho en compte a l'hora de prendre mesures disciplinàries com s'aporta al punt 13.

Els equips especialitzats han de donar suport als centres en el marc del DUA.

Finalment sobre la necessitat de comprovar l'estat emocional, físic i de salut de l'alumnat abans de fer valoracions d'altres capacitats, ha de ser objecte de la formació inicial d'aquests professionals i per tant, no hauria de ser objecte

d'aquest decret aquest aspecte que ja està contemplat en la professionalitat de l'orientador o orientadora.

→18. Aportació particular, indica que:

- *- me gustaria que se tubiera en cuenta que en manacor no ai sala eucco y ai que desplazarse a san lorenzo o petra que son pueblos mas pequeños con lo grande que es manacor estaria bien pensar en montar una en alguna escuela de manacor
- *- el tema ates en las escuelas son muy pocas para los niños que las necesitan no solo tener 3 por centro yo pondria mas
- *- tener logopedia para los niños con problemas de deglucion
- *- tener mas facilidad de fisioterapia y que ell@s pudieran pedir todo lo necesario para el alumno (bipedestador, caminador, aciento, etc)

En relació a aquesta aportació, sobre la dotació de recursos a zones on no n'hi ha com aules UEECO a Manacor, es valora la necessitat de zonificació d'aquests recursos.

Pel que fa als recursos d'ATE, s'ha de seguir augmentant en funció de criteris de centre i zones.

S'accepta la proposta d'incorporar professionals logopedes al centres educatius degut a la necessitat d'assessorar respecte a les dificultats de comunicació i els trastorns greus de llenguatge.

Finalment, especificar que actualment el servei de fisioteràpia educativa sol·licita el material adient pels alumnes amb DM i s'ha d'entendre que la funció de la fisioteràpia educativa es desvincula de la fisioteràpia clínica.

→19. Aportació de la Federación de personas Sordas de las Islas Baleares, indica que:

Des de la Federación de personas Sordas de las Islas Baleares, entidad sin ánimo de lucro representativa de las personas con diversidad sensorial auditiva (en adelante DSA), presentamos la siguiente propuesta para el decreto de educación inclusiva de las Islas Baleares.

Desde la óptica psicosocial existen los siguientes rasgos a tener en cuenta:

- ✓ El contexto social: la familia (padres sordos u oyentes, poseer un sistema de comunicación efectivo, tiempo disponible, motivación...etc.), el nivel sociocultural, apoyo del movimiento asociativo, otras problemáticas sociales añadidas.
- ✓ La modalidad comunicativa.
- ✓ Aceptación de la pérdida auditiva y de las prótesis auditivas.
- ✓ Otras enfermedades o discapacidades asociadas.
- ✓ Estado socio emocional

Todos estos factores y sus diferentes combinaciones nos demuestran la eterogeneidad y la imposibilidad de generalizar para encontrar una única solución para todos los casos. Cuando nos encontramos ante tal diversidad, la aplicación de recursos tiene que encajar en la dificultad cubriendo todas sus características.

En definitiva, se debe adaptar el método de enseñanza a las necesidades específicas del estudiante desde el respeto y la comprensión, a las necesidades específicas de este basándose en el conjunto de características y factores individuales.

Dentro del marco de la educación inclusiva, la propuesta se fundamenta en la inserción de los profesionales adecuados dentro de las aulas. Debido a un elevado fracaso y abandono escolar del alumnado con DSA así como la falta de estudios superiores, se considera la importancia de incluir dentro del sistema educativo, dependiendo de las necesidades específicas del estudiante, a un profesional especializado que realice las funciones de puente de comunicación, como sería el intérprete de lengua de signos o el mediador comunicativo cuyos conocimientos, habilidades y competencias abarcan por completo los aspectos que intervienen en la adecuada escolarización del alumnado con DSA.

Concretamente, nuestras propuestas son:

1. Incluir en el Sistema Educativo de las Islas Baleares, los siguientes perfiles profesionales especializados en lengua de signos: Mediador Comunicativo, Especialista en Lengua de Signos e Intérprete de Lengua de Signos. La incorporación de estos profesionales, los cuales cuentan con una formación específica por la que conocen en profundidad no solo la lengua de signos, sino que también la DSA, les permite adaptar el método de enseñanza a las necesidades del alumnado, contribuyendo así a una mejora de la educación inclusiva.

2. La incorporación de dichos perfiles especializados en el procedimiento oficial y ordinario de solicitud de profesionales educativos (Gestib) con el objetivo de facilitar al centro su solicitud formal.

Por su relevancia y carácter innovador en la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares, se aconseja realizar una difusión a toda la comunidad educativa.

3. Para garantizar que el servicio se lleve a cabo con la mayor transparencia, profesionalidad y calidad, se solicita la creación de una bolsa de empleo de los perfiles especializados mencionados. El hecho de incluir en el centro escolar a estos perfiles, quienes conocen en profundidad no sólo la DSA, sino que además cuentan con la formación específica para poder orientar y actuar ante cualquier problema académico que se pudiera presentar, se vuelve invaluable para lograr la integración de los alumnos con DSA.

El objetivo final es conseguir una inclusión de calidad, gracias a un trabajo multidisciplinar que abarque no sólo a profesionales, sino también a la familia, a los alumnos y a la Administración Pública. Y esto, desde la escuela se consigue, formando e informándose, teniendo en consideración y aprovechando todos los recursos disponibles, así como manteniendo un contacto directo y periódico con las familias y especialistas que tratan al alumno/a externamente.

En relació a l'aportació, s'accepta la proposta com s'ha argumentat en la resposta de l'aportació núm. 7. Els recursos s'han de valorar des dels serveis d'orientació amb el suport de serveis especialitzats i preferentment s'ha de dotar amb professionals de l'administració pública.

→20. Aportació particular, indica que:

1.- Introduir la figura del fisioterapeuta al primer cicle d'EI (0-3).

Actualment, i segons ens han explicat a l'EAP de la nostra zona, no és així.

2.- Valorar ens quins casos és necessària la figura d'un infermer/a dins l'aula (durant tota la jornada) per a garantir la salut de l'infant amb patologies greus.

Tenir aquesta figura permetria a molts d'infants poder assistir a l'escola diàriament i no haver de quedar a casa.

3.- Augmentar la quota d'Auxiliars Tècnics Educatius (ATE) per tal de que els infants amb diversitat funcional puguin ser atesos en condicions durant tota la jornada escolar.

4.- Afavorir els currículums oberts a la diversitat. Flexibilitzar els aprenentatges.

5.- Fomentar la titulació dels infants amb diversitat funcional, especialment de l'ESO. Això els obrirà les portes al mercat laboral. Amb les ACIs-S se'ls tanquen moltes portes pel fet de no poder titular.

6.- Convertir les escoles en escoles arquitectònicament inclusives, especialment els patis.

7.- Crear formacions per al professorat sobre l'atenció de l'alumnat amb diversitat funcional.

En relació a l'aportació, dir que, el suport de fisioteràpia a l'edat primerenca de 0 a 3 anys es contempla a través dels Serveis de Valoració Primerenca i no des dels serveis de fisioteràpia educativa que tenen com a objectiu la presència, la participació i l'aprenentatge. La fisioteràpia educativa es un servei complementari a la fisioteràpia clínica i en cap cas substitueix les prescrites a l'àmbit sanitari. Respecte al segon punt, sobre la presència d'un infermer o d'una infermera en els centres educatius, ja es contempla en les situacions que així es requereix. És necessari disposar d'aquests recursos de forma suficient i reconeguda ja que sovint no volen accedir a aquestes places.

Els alumnes amb grans dificultats d'autonomia disposen d'hores d'Auxiliars Tècnics Educatius (ATE) que es doten al centres educatius. Aquestes figures s'han d'anar incrementant segons les necessitats.

Els nous currículums incorporats en el marc de la LOMLOE inclouen la flexibilitat en els aprenentatges i els currículums oberts a la diversitat.

Sobre el punt 5, es considera necessari que l'alumnat amb necessitats educatives especials pugui titular amb major mesura del que se titula actualment. Una de les limitacions històriques a l'hora de titular han estat les adaptacions curriculars significatives, actualment, en el marc de la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, en la redacció de la LOMLOE, els ajustaments del currículum, com s'ha especificat a resposta del punt núm. 13 s'han de fer una vegada que s'hagin esgotat totes les mesures universals i addicionals, a més a més, aquests ajustaments del currículum, si són necessaris, han de poder permetre la titulació si l'alumnat ha assolit els objectius, les competències y s'hagi valorat el progrés de l'alumne o l'alumna.

Les escoles s'han de construir sense barreres arquitectòniques que dificultin la presència, la permanència i l'aprenentatge de tot l'alumnat.

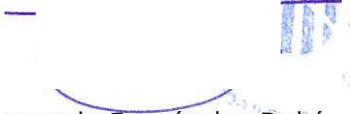
Finalment, com s'ha indicat en diferents aportacions anteriors, és necessari continuar amb la formació del professorat per transformar els centres educatius en centres més inclusius, on es valori la diversitat funcional i es treballi des del marc del disseny universal d'aprenentatge.

Conclusió

Un cop analitzades les aportacions en la fase de consulta pública prèvia i d'acord amb el que s'exposa, es considera adequat proposar al conseller d'Educació i Formació Professional, per tal que, si escau, ordeni l'inici del procediment per a l'elaboració d'un Projecte de decret d'educació inclusiva de les Illes Balears.

Palma, 17 de juny de 2022

La directora general

Amanda Fernández Rubí

